

Suḥr̥llekha

Nāgārjuna

CARTA A UN AMIC
de Nāgārjuna

1.

Oh Virtuós, digne per naturalesa de la virtut; he creat aquests ‘nobles versos’ amb l’objectiu de infondre’t l’aspiració al mèrit derivat de les ensenyances del Budes. És una breu obra que hauries d’escoltar amb atenció.

2.

Els homes savis veneren totes les figures dels Buddhes fetes de fusta de la mateixa manera, independentment de com siguin aquestes. Igualment, malgrat que el meu poema sigui humil, no el rebutgis, ja que està basat en les ensenyances del Dharma Sagrat.

3.

Malgrat que tu puguis comprendre exactament tot l’exquisit discurs del Gran Muni, no esdevé allò què està fet de guix encara més blanc a la llum de la lluna a l’hivern ?

4.

El Jina proclamà les sis remembrances: Buddha, Dharma, Sangha, Generositat, Moralitat i les Deïtats. Recorda cadascuna de les respectives virtuts.

5.

Practica amb constància els deu camins del virtuós karma en cos, paraula i ment. Abstingia’t d’allò que intoxica i gaudeix igualment d’una vida virtuosa.

6.

Reconeixent que la riquesa és efímera i no substancial, exercita’t pròpiament en actes generosos envers els monjos, els brahmans, els pobres i els amics. Pel futur no existeix millor amic que la generositat.

7.

Hauries de practicar la moralitat sense interrupció, sense degradació, sense contaminació, sense corrupció, sense perversió. La moralitat fou declarada el fonament de totes les virtuts així com la terra ho és de totes les entitats que es mouen i que no es mouen.

8.

Generositat, moralitat, paciència, esforç, meditació i també coneixement: realitza aquestes perfeccions incommensurables i, havent creuat el mar de l'Existència, esdevé el Senyor dels Vencedors.

9.

Tota família que honori el pare i la mare serà atesa per Brahma i els mestres religiosos. Els seus membres seran cèlebres per venerar-los i després entraran als estats elevats.

10.

Quan un eludeix el perjudici, el robatori, l'intercanvi sexual, la hipocresia, el licor, el desig inoportú de menjar, el goig en un seient alt, el cant, el ball, varies formes de joieria,

11.

i utilitza aquests vuit preceptes, emulant la pràctica moral dels sants, això és el posadha que concedeix a ambdós -homes i dones- el cos atractiu de la deïtat regne-desig.

12.

Considera com a enemics l'avidesa, l'astúcia i l'engany, l'aferrament, l'ociositat, la supèrbia, la luxúria i l'odi, la presumpció de la grandesa de la família, de l'aparença física, de l'aprenentatge, de la salut i de l'autoritat.

13.

El Muni declarà que el discerniment és el camí de l'immortalitat i que la negligència és el camí de la mort. Així, pràctica amb constància el discerniment amb respecte amb l'objectiu de realitzar els dharmes virtuosos.

14.

Bella, com la lluna lliure de núvols, és la primera negligència que esdevé discerniment, Akin aNanda, Angulimāla, Ajātaśatru i Udayana.

15.

No existeix cap austeritat com la paciència, per tant no donis camí a la ira. Mitjançant la victòria sobre la ira , Buda va conèixer; un assoleix l'estat del no retorn.

16.

“Aquesta persona em va insultar, aquesta em va pegar o em va oprimir, aquesta em va robar la fortuna.” Així, el ressentiment genera conflicte. Aquell qui abandona el ressentiment dorm fàcilment.

17.

Compren els pensaments com si fossin figures dibuixades a l'aigua, a la terra o a la pedra. Per un estat d'afllicció de la ment el primer és millor; per l'aspiració al Dharma , l'últim.

18.

El Jina declarà la paraula d'una persona com a existent en tres formes: agradable, vertadera i incorrecta: com la mel, com una flor i com la brutícia. L'última s'hauria d'abandonar.

19.

Les persones són de quatre tipus: aquells qui van des de la llum i assoleixen la fi de la llum, aquells qui van des de la foscor i assoleixen la fi de la foscor, aquells qui van des de la llum i assoleixen la fi de la foscor i aquells qui van des de la foscor i assoleixen la fi de la llum. Sigues com les primeres.

20.

Les persones haurien de ser compreses com si fossin el fruit mango: n'existeixen molts de verds que semblen madurs, molts de madurs que semblen verds, molts de verds amb l'aparença de verds i molts de madurs amb l'aparença de madurs.

21.

No contemplis la muller d'un altre. Si volguessis entendre-ho, formula una concepció de la mare, la filla o la germana d'acord amb la seva edat. Si sorgeix la luxúria, contempla l'estat impur del seu cos.

22.

Vigila la transitorietat de la ment com si fos un gran aprenentatge, un fill, un tresor o la teva força vital. Allunya't dels plaers sensibles ja que són com una serp, el verí, una arma, un enemic i el foc.

23.

Els objectes sensibles produeixen la ruïna. El Jinendra els declararà com si fossin el fruit kimpāka i s'haurien d'abandonar. A partir dels seus lligams el món està subjecte a la presó de la roda de l'Existència.

24.

D'aquells que triomfen sobre els inestables i vacil·lants sis sentits i aquells que triomfen sobre una host d'enemics en la batalla, els primers són vists pels savis com els grans herois.

25.

El cos pur d'un jove, corromput d'olor, que abasteix nou apertures, comparable a un recipient de la mateixa brutícia, difícil d'omplir i cobert per la pell, s'hauria de veure a part dels seus ornaments.

26.

Compren el desig pels objectes sensibles com si fos el desig d'un leprós pel confort quan, turmentat pels cucs, exposa el seu cos al foc però mai no és mitigat.

27.

Amb l'objectiu de veure el Sentit suprem, exercita amb propietat l'atenció cap a totes les entitats. No existeix cap altre dharma més virtuós.

28.

Malgrat ser de família eminent, amb faccions belles i amb molt coneixement, una persona no és mereixedora d'honor si està buida de saviesa i moralitat. Així, aquell qui posseeix aquestes dues qualitats, malgrat no tenir-ne d'altres, hauria de ser venerat.

29.

Coneixedor del Món ! Guany i pèrdua, benestar i misèria, fama i descrèdit, elogi i censura; sigues indiferent en relació a aquests vuit fenòmens del món i no permetis que entrin a la teva ment.

30.

No cometis el mal, no exactament pel motiu d'un Brahman, d'un monjo, d'una deïtat o d'un hoste, del pare o de la mare, del fill, de la reina, o del sèquit. Ells no entraran en cap part de la seva fruïció infernal.

31.

Malgrat que la producció de karma dolent no tallarà instantàniament com una espasa, el resultat dels fets dolents esdevindran visibles quan arribi l'hora de la mort.

32.

El Muni declarà les set riqueses: la fe, la moralitat, la generositat i l'aprenentatge sense corrupció així com la no vergonya, la modèstia i la saviesa. Reconeix altres riqueses com a vulgars i buides de sentit.

33.

El joc, la reunió amb la multitud, la ociositat i la mala companyia, el licor i l'anar de nit a assolir els estats més despreciables i la pèrdua de la reputació. Abandona aquestes sis activitats.

34.

El mestre dels Déus i dels homes declarà que l'estat de satisfacció era la més gran de totes les riqueses. Roman sempre satisfet. Quan un coneix la satisfacció és vertaderament ric encara que no posseeixi possessions materials.

35.

Senyor tranquil ! Aquells qui tenen pocs desigs no posseeixen la misèria d'aquells qui tenen moltes possessions. Quants més són els caps dels nāgues, així mateix és la misèria obtinguda d'ells.

36.

Eludeix les tres classes de mullers que són: com una assassina, per naturalesa associada amb els teus enemics; com un tirà, que desprecia al seu marit; i com un lladre, que roba petits articles.

37.

Una que sigui complaent com una germana, amable de cor com un amic, desitjosa d'ajudar com una mare i obedient com un servent, hauria de ser venerada com la deïtat familiar.

38.

L'aliment s'hauria de prendre apropiadament, com si fos una medicina, sense desig o odi; no per capritx, arrogància o vigor, únicament per mantenir el cos.

39.

Home just ! Treballa en tu mateix durant el dia sencer, i el primer i últim períodes de la nit. Llavors, de la mateixa manera i perquè el teu temps de repòs no sigui estèril, reclina't atentament entre aquests dos períodes.

40.

Practica la meditació constant amb amor, compassió, alegria, equanimitat. Encara que no puguis assolir l'objectiu més alt, adquiriràs la glòria del Reialme de Brahma.

41.

Les quatre Meditacions, abandonament total de l'experiència sensible, del goig, del repòs i de la incomoditat. Amb la seva realització un assoleix la mateixa fortuna que Brahma, Ābhasvara, Śubha-kṛtsna i Vṛhat-phala.

42.

Els cinc grans tipus de karma virtuosos i no virtuosos són aquells que es donen constantment amb una forta inclinació. Faltant un remei o sobre la base de la virtut en primer lloc. Exercita't, per tant, en la pràctica de la virtut.

43.

Uns quants grans de sal poden canviar el gust d'una petita quantitat d'aigua, malgrat que no puguin canviar el del Ganges; compren que el mínim karma dolent farà el mateix amb els principis de la virtut que siguin lleus.

44.

L'excitació i el disgust, la malícia, el falliment i el dormir, els desigs dels sentits i el dubte; reconeix aquests cinc obstacles com a lladres que roben les riqueses de la virtut.

45.

Un s'hauria d'esforçar sincerament en la fe, el vigor, la memòria, la concentració i la saviesa. Els cinc fenòmens suprems són coneguts també com les potències, les forces i els cims.

46.

La presumpció del sorgir és prevenida mitjançant el seu antídoto el qual és la contemplació constant d'un mateix, sense exempció de l'enfermetat, de l'envellir, de la separació d'allò desitjable i de la subjecció al propi karma.

47.

Si desitges els reialmes suprems i l'alliberament, medita amb l'opinió correcte. Tots els virtuosos fets d'una persona amb opinió incorrecte posseeixen efectes horribles.

48.

Compren els humans com si fossin actualment miserables, no permanents, sense naturalesa pròpia i impurs. Aquells, la memòria dels quals no ha estat ben establerta, dediquen atenció als quatre enganys, l'origen de la ruïna.

49.

Es va mostrar que 'la forma no és la naturalesa pròpia, la naturalesa pròpia no posseeix forma, la naturalesa pròpia no s'estableix amb la forma, la forma no s'estableix amb naturalesa pròpia.' Compren els altres quatre agregats també com a buits.

50.

Els agregats no s'originen per casualitat, ni a partir del temps, ni a partir d'una substància primordial, ni a partir d'una naturalesa pròpia, ni a partir d'un Déu, ni sense una causa. S'hauria de comprendre que s'originen a partir de la ignorància, el karma i el desig.

51.

La comprensió incorrecte de les pràctiques ascètiques, la visió incorrecte de la naturalesa pròpia i el dubte; coneix aquests com els tres lligams que obstrueixen la porta de la ciutat de l'alliberament.

52.

L'alliberament depèn del mateix individu. En aquest esforç no hi ha necessitat de cap tipus d'associació amb d'altres. Així, exercita't en l'exercici de les Quatre Nobles Veritats mitjançant l'atenció, la moralitat i la contemplació.

53.

Disciplina't sempre en la moralitat suprema, en el coneixement suprem i en la concentració suprema. Aquestes tres disciplines inclouen més de 250 preceptes.

54.

Oh Senyor ! El Buddha mostrà la memòria de les circumstàncies corporals com l'única via del camí. Treballa en tu mateix i observa't seriament. Perdent la memòria destrueixes tots els Dharma.

55.

La vida, sent susceptible de molts perjudicis, és més impermanent que una bombolla d'aigua plena d'aire. El més meravellós és la comoditat d'inhal·lar un respir, havent-ne exhalat un altre i el despertar d'un somni.

56.

La fi del cos és esdevenir pols, assecar-se, podrir-se o finalment esdevenir escombraries. Compren aquest com buit de naturalesa pròpia i, que per naturalesa, experimenta la destrucció, l'assecament, la putrefacció o la dissecció.

57.

La terra, Meru i els oceans. Encara que aquests cossos físics han de ser consumits pels set focs solars, no deixen exactament cap pols. Què necessites per parlar a favor de la fragilitat d'una entitat com el cos humà ?

58.

Així, tot ésser és impermanent, buit de naturalesa pròpia. Existeix sense salvador, guardià o tomba. Conseqüentment, Senyor Suprem, progressa en el rebuig a la roda de l'existència que com una planta no posseeix substància.

59.

Més difícil que una tortuga buscant un únic balancí en l'oceà és l'adquisició animal d'una vida humana; així, amb el poder de l'ésser humà realitza una vida fructífera mitjançant el Dharma Sagrat.

60.

Més estúpid que aquell qui omple un joier d'or i pedres precioses amb excrements és aquell qui, havent nascut humà, realitza actes perjudicials.

61.

Habitant en una regió favorable, confiant en homes sagrats, devot per naturalesa i també havent realitzat mèrit prèviament, tu posseeixes les Quatre Grans Rodes.

62.

El Muni declararà la confiança en el mestre espiritual per la realització de la vida religiosa. Per tant, confia en el savi, com varen fer aquells qui assoliren la pau mitjançant el Jina.

63.

Néixer com el que s'adhereix a una opinió incorrecta, com un animal, com un esperit famolenc, o un ésser de l'infern; en una regió absent del món de Jina, com a bàrbar en alguna àrea llunyana; néixer com un imbècil o un idiota

64.

o com una deïtat de llarga vida són els vuit defectes de la inconveniència. Havent trobat la comoditat d'estar lliure d'aquests, exercita't per retrocedir el naixement.

65.

Senyor Tranquil ! Troba el rebuig a la roda de l'existència, origen de tot el sofriment: privació material, mort, malaltia, envellir i tot el semblant.

66.

Un pare esdevé un fill, una mare esdevé una muller, els enemics esdevenen els amics. L'inrevés d'això també succeeix. Així, en la roda de l'existència no existeix certesa en relació a res.

67.

Cadascú ha begut més llet que els quatre oceans; durant la subsegüent roda de l'existència d'una persona comú encara en beurà molta més.

68.

La multitud d'ossos pertanyents a cada persona igualarien o superarien en mida el Meru. La terra no seria suficient si un comptés la seva línia maternal amb boles d'adob de la mida d'un ginebró.

69.

Havent estat Śakra, mereixedor de la veneració del món, un descendeix una altra vegada a la terra, mitjançant la força del karma o havent estat un monarca cakravartin un assumeix una altra vegada la posició de servent en la roda de l'Existència.

70.

Havent experimentat prolongadament el goig de l'afecte dels pits i les cuixes de les verges celestials, un sofreix llavors un insuportable contacte amb els processos de trituració, incisió i assotament.

71.

Contempla com després de l'experiència gojosa d'enfonsar el terra al contacte dels teus peus, mentre resideixes prolongadament al cim del Meru, el terrible sofriment del fossar del foc i del pantà de brutícia et colpejaran una altra vegada.

72.

Havent-se divertit mentre un ha residit en uns jardins afectuosos i agradables, festejant amb verges celestials, els braços, les cames, les orelles i el nas són tallats una altra vegada en el bosc d'arbres amb fulles com espasa.

73.

Després d'haver descansat en el suau i esponerós riu, amb els lotus daurats i les verges celestials de bell semblant, cauràs una altra vegada en el càustic insuportable, l'aigua bullent del Riu no travessable.

74.

Havent assolit els extrems grans plaers dels reialmes celestials i la glòria de Brahma del no aferrament, un experimenta un sofriment incessant com inflammat pels focs d'Avīci.

75.

Quan un ha assolit l'estat del sol i de la lluna, la llum del seu cos il·lumina el món sencer. Però, retornant una altra vegada a la foscor, ni la mà oberta d'un mateix no és visible.

76.

Així, com existeixen aquests defectes, pren la llum de la llàntia de les tres classes de mèrit, per no entrar sol en la foscor infinita la qual no és afectada pel sol o la lluna.

77.

Pels éssers que realitzen accions perjudicials el existirà sofriment perpetu en els inferns de Samjīva, Kāla Sūtra, Mahātāpana, Samghāta, Raurava, Avīci i així successivament.

78.

Alguns estan oprimits com el sèsam i, igualment, altres estan pulveritzats com la farina fina. Alguns estan tallats a peces amb serres, altres estan rebentats amb horror amb destrals de fulles afilades.

79.

Igualment, altres estan vessats en líquid flamejant de ferro fos. Alguns estan empalats amb punxants i flamejants llances de ferro.

80.

Tallats per terrible gossos amb garres de ferro, alguns onegen els seus braços cap al cel mentre altres éssers indefensos són picotejats per corbs amb afilats becs de ferro i terribles garres.

81.

Alguns no poden suportar ser tocats pels cucs i insectes de totes les classes, per milers de larves blaves i abelles negres, i es retorcen i lamenten quan aquests, que els infligeixen greus ferides, els devoren.

82.

Alguns quan són cremats incessantment en una pila de flamejant escòria no poden tancar la boca. Alguns són bullits, prèviament descabellats en grans calderes, com l'arròs.

83.

Tenen la naturalesa d'un diamant dur aquells que realitzen el mal i que, sent protegits dels inferns únicament fins la fi de la respiració, no són aterroritzats en milers de formes després d'haver escoltat sobre l'immesurable sofriment de l'infern.

84.

Si havent vist dibuixos de les estàtues, recordant, llegint o escoltant sobre els inferns, es produeix por, què necessites per parlar de l'experiència d'aquesta terrible maduració ?

85.

Així com l'extinció del desig és el Senyor de tots els goigs, també el sofriment de l'infern Avici és el més terrible de tots els sofriments.

86.

El sofriment d'aquí, d'un ésser colpejat un únic dia per tres-centes llances amb plena força, no s'aproxima ni iguala a un minut de porció del menor sofriment dels inferns.

87.

Encara que el mateix insuportable sofriment pugui ser experimentat per un bilió d'anys, un mai no es lliurarà d'aquesta vida mentre la no virtut no sigui exhaurida.

88.

Les llavors d'aquests, els fruits de la no virtut, són la perversitat del cos, la paraula i la ment. Has d'exercitar cadascuna de les teves virtuts per prevenir, amb tots els mitjans, la seva mínima manifestació.

89.

Un animal que neix pateix sofriment de moltes formes. Són morts, atacats, colpejats i d'altres. La sort més terrible de devorar-se l'un a l'altre espera aquells qui han abandonat la virtut que porta la pau.

90.

Alguns són morts per les perles o la llana, pels ossos, per la carn o per la pell. Altres, indefensos, son explotats amb puntades, cops de puny, assots, ganxos i punxades.

91.

Entre els esperits famolencs existeix un constant sofriment causat per la manca d'entitats materials. Ells experimenten la més terrible misèria produïda per la por, l'angúnia, la fam, la set, el fred i la calor.

92.

Alguns, amb boques com el forat d'una agulla i estómacs de la mida d'una muntanya, són torturats amb la fam, a més de ser incapaços de menjar la mínima quantitat de les repudiades escombraries.

93.

Alguns estan despullats, únicament amb la pell i els ossos com la part seca d'una palmera. Altres tenen boques que s'inflamen de nit. S'alimenten de la sorra que entra en les seves boques.

94.

Algunes classes baixes no poden ni trobar escombraries com la pus, els excrements, la sang o d'altres de semblants. S'ataquen els uns als altres, menjant la pus de les galteres ulceroses que creixen en la gola.

95.

A l'estiu perceben l'escalfor de la lluna, mentre a l'hivern la fredor del sol. Sota la seva contemplació els arbre esdevenen buits de fruits i els rius esdevenen secs.

96.

Experimentant sofriment incessant i severament lligats per les cadenes kàrmiques dels delictes, alguns no moren ni en 5.000 o 10.000 anys.

97.

En el cas dels esperits famolencs l'únic sabor dels diversos sofriments és l'estat de gaudir amb l'avarícia. Buda declarà aquesta misèria innoble.

98.

Més gran que els goigs del éssers celestials és el sofriment de la seva mort. Havent contemplat allò just no supliquen pels reialmes celestials i transitoris.

99.

La complexió del cos es converteix en desagradable, un sent aversió pel seu seient, els ornaments es panseixen, la seva roba desprèn pudor i el cos s'embruta com mai abans.

100.

Aquestes són les cinc advertències en relació a la mort en els reialmes celestials. En aparèixer la mort a les deïtats aquests s'originen de manera similar a com ho fan en els humans que estan a punt de morir en la terra.

101.

Si després de la mort al reialme diví no existeixen restes de virtut un entrarà desvalgut a l'estat d'un animal, esperit famolenc o ésser de l'infern.

102.

Els dimonis, mitjançant la seva hostilitat natural envers la glòria de les deïtats, posseeixen un sofriment mental molt gran. Mitjançant la seva intel·ligència, ells no poden veure la veritat degut a l'obstrucció del seu estat d'existència.

103.

Sent la roda de l'existència d'aquesta manera, no existeix naixement favorable sia entre deïtats, humans, éssers de l'infern, esperits famolencs o animals. El naixement hauria de ser comprés com un recipient molt perjudicial.

104.

Si el cap d'algú o la seva roba s'encengués de sobte, aquest buscaria la seva extinció. Cal exercitar-se un mateix en posar fi al renaixement. Cap objectiu és més elevat que aquest.

105.

Mitjançant la moralitat, la saviesa i la contemplació un ha d'assolir l'alliberament, l'estat immaculat de pau i subdual: sempitern, immortal, etern i lliure de terra, aigua, foc, aire, sol i lluna.

106.

La memòria, el discerniment dels fenòmens, l'esforç, el goig, l'agilitat extrema, la concentració i l'equanimitat: aquests són els set membres de la il·luminació, la col·lecció de la virtuts a realitzar per l'adquisició de l'alliberament.

107.

No pot existir contemplació sense saviesa; no pot existir saviesa sense contemplació. Aquell qui posseeix ambdós redueix l'oceà de l'existència a l'empremta d'un bou.

108.

Un no hauria de reflexionar sobre allò que el parent del sol declarà com els 14 inexplicables ja que la ment no serà pacificada mitjançant ells.

109.

El Muni declarà que des de la ignorància s'origina el karma, d'aquest la consciència i d'aquesta el nom i la forma; d'aquests les sis facultats i d'aquestes el contacte.

110.

Del contacte s'origina la sensació; basat en la sensació s'origina el desig. Del desig s'origina l'aferrament, d'aquest l'existència i de l'existència el naixement.

111.

Quan existeix el naixement s'origina el dolor, la malaltia, l'envellir i la destitució, la por de la mort i una gran quantitat de sofriment. Aturant el naixement tot això s'exhaureix.

112.

El sorgir en dependència és el més estimat i profund tresor del discurs de la paraula del Jina. Aquell qui és capaç de veure això veu a Buda, el suprem coneixedor de la realitat.

113.

La visió correcta, la subsistència correcta, l'esforç correcte, la memòria correcta, la concentració correcta, la paraula correcta, l'acció correcta i la conceptualització correcta són els vuit membres del Camí. Medita sobre ells amb l'objectiu d'assolir la pau.

114.

Tot allò que s'origina és sofriment; el desig és el seu immens origen. La seva fi és l'alliberament. El camí per assolir això és el Noble Òctuple Camí.

115.

Sent això d'aquesta manera, esforça't en l'objectiu de veure les Quatre Nobles Veritats. Aquells familiars en els quals descansen grans riqueses mundanals poden, mitjançant el coneixement, creuar el riu de les afliccions mentals.

116.

A més, aquells qui assoliren la realització del Dharma no van descendre del cel ni varen germinar de la terra com les collites. Ells van ser, prèviament, únicament persones comuns subjectes a les afliccions mentals.

117.

Què més necessites per predicar des de la intrepidesa ? Sotmet la teva ment; aquesta és la més útil i essencial de les instruccions. El Bhagavan va dir que la ment és l'origen del Dharma.

118.

El compliment de tota aquesta ensenyança que has rebut és difícil inclús per un monjo. Dona sentit a la teva vida mitjançant la realització de les bones qualitats en les diferents instruccions que practiquis.

119.

Alegra't de totes les virtuts de tots els éssers i dedica't a la teves tres classes de bones accions per adquirir l'estat de Buddha. Llavors, amb aquesta quantitat de virtut,

120.

esdevé un mestre de ioga en tots els móns dels déus i dels humans, per un nombre immesurable de naixements, i protegeix aquesta gran quantitat d'éssers indefensos amb accions com les d'Ārya Avalokiteśvara.

121.

En el naixement final, dissipa l'enfermetat, l'envellir, el desig i l'odi. Llavors, en un camp de Buddha, esdevé, com ho va fer el senyor Amitābha, el guardià del món, amb el recipient de les existències d'infinita extensió.

122.

Havent adquirit l'estat de la victòria amb la pacificació dels habitants de la terra i dels joves divins i celestials que gaudeixen dels sentits dels plaers i extingint la por, el naixement i la mort de multituds d'indefensos i afligits éssers,

123.

difon la fama de la immaculada saviesa, moralitat i generositat completament per les regions celestials, per l'espai i per tota la terra. Finalment, assoleix l'estat transcendent: de nom únic, pacífic, sense por, sense corrupció i perfecte.

Traducció: Albert Biayna Gea